

Dañ dun ha na ran bah te ma sen bir se ñe ñe ñe
 di ————— sa z ————— Gün gün bü ñü yen has re te bak
 bir ke ne ñim di Gel sar di ye rek teh te di ñim
 hol la na söu le ————— sa z —————
 Gül sun ye ni den gül yü zün ey göz le ri süz güñ.
 Dur ben bi lo rek nah vo la yem hal ma sen üz
 gün ————— sa z ————— Tan bur di ye tut hal bi ni çal
 par ke al her güñ Dön git ba na hic dön me ye cek
 yel la na söu le ————— sa z ————— (SON)

Rüzgâr gibi gel, furtunlar gönlümü sarsın;
 Bir gün su şarıp yolcuya gör, yollara söyle.
 Çalınan geceler gözlerinin rengini varsin;
 Tut her sararan vanaçın sev, dallara söyle.

Tel tel dağıtan oaclara hep çölgelek indi;
 Doðduñ kararan bakıma sen, bir aþrı dindı.
 Gün gün büyüyen hasrete bak, bir kere şindi,
 Gel sar diþereh beklediñim kollara söyle.

Gülsün şeniden gülyazının ey gözleri süzgün,
 Dur ben bilerek mahvoluyum, halma sen üzgün.
 Tambur diye tut halbini çal, farzane her gün,
 Dön git bana hic dönmeyecek yillara söyle.

9.11.1983 - İstanbul